

Bogár László: Újabb görög dráma

2014 december 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A 2008-ban elkezd?d? válság külön fejezete a PIGS országok története, ez a bet?szó Portugália, Olaszország (Itália), Görögország és Spanyolország nevének kezd?bet?ib?l áll.

És nyilván csak a „véletlen” m?ve, hogy összeolvasva egy olyan angol szót alkotnak, ami magyarul azt jelenti,

hogy disznók. A négyük közül legsúlyosabb helyzetben lév? Görögország jelenére és jöv?jére már csak azért is érdemes rátekinteni, mert a „görög dráma” mutatja be a legmegrendít?bb módon a globális pénzhatalmi rendszer valóságos természetét. És mivel minden jel arra utal, hogy a görög dráma nem ért véget, s?t olyan újabb felvonás kezd?dik, ami akár az Európai Unió történetének legsúlyosabb kihívását jelentheti, lássuk mi is van e tragédia színpadi „díszletei” mögött?

Nos, Görögország a válság kirobbantását megel?z? évtized során is számos bels? társadalmi, gazdasági problémával küzdött, ám e problémák alapvet?en nem a görög társadalom m?ködési zavaraihoz, hanem az egész európai integráció láthatatlan hatalmi rendszeréhez köt?dtek.

E rendszer egyik dönt? eleme az, hogy a globális pénzhatalmi komplexum német, francia nagybankok képében megjelen? „divíziója” e négy mediterrán országra egy patologikus „munkamegosztási” rendszert kényszerített rá. Ennek lényege az volt, hogy ezek az országok „kirakatként” szolgáló „felemelkedése” mögött, f?ként Németországgal szemben fennálló kereskedelemi és fizetésimérleg-deficit folyamatos növekedése húzódott meg.

A 2008-ban kirobbantott válság azonban brutálisan megváltoztatta a helyzetet, és az addig minden érintett fél által hallgatólagosan tudomásul vett egyezséget folytathatatlanná tette. Itt jutunk el az unió egyik legsúlyosabb ellentmondásához, ahhoz tudniillik, hogy ez az integráció els?sorban és dönt?en a globális pénzhatalmi rendszer nyugat-európai osztagának intézményesülése, érdek-képviseleti intézménye. Amíg a dolgok „normális” menete e rendszer stratégiai érdekeit szolgálja, addig a felszínen minden a sikeresség látszatát kelti, de amint „valami” történik, akkor lehull a lepel. (A lepel lehullása egyébként görögül úgy hangzik, hogy apokalipszis). És 2008-ban éppen ez történt.

Bár az addigi hamis egyezség itt békés úton átépíthet? lett volna, de nem ez történt, hanem az, hogy a felhalmozódott bels? feszültségek szanálásának árát minden tompítás nélkül a PIGS országokra zúdították rá. A

hamis feltételezés az volt, hogy a PIGS országok állampolgárainak hedonizmus, államainak „fiskális alkoholizmusa” okozta a válságot, a hamis megoldási logika pedig az, hogy így annak minden terhét, mint „vétkeseknek”, ezeknek az államoknak és állampolgároknak kell viselniük, megszorítások formájában. Az alapfeltételezés azért volt hamis, mert, bár a konstrukció hamis volt, de annak igazi haszonélvez?i nem e négy mediterrán ország népei, hanem a német és francia bankok, illetve az az unió centrum országainak lakói voltak, tehát a konszolidáció terheit nekik ugyanúgy viselniük kellett volna. Másrészt még, ha igaz is lett volna az a feltételezés, hogy a PIGS országok „felel?tlen dorbézolása” a válság egyetlen oka, akkor sem feltétlenül az azonnali brutális megszorítás lett volna az egyetlen követhet? logika.

A Nemzetközi Valutaalap számos tanulmányában maga ismerte el, hogy a megszorítások valójában nemhogy megoldást nem jelentenek, de egy olyan negatív spirálba viszik az adott társadalmat, aminek a vége csak a teljes önfelszámolás lehet. Az EU cinizmusa és felel?tlensége azonban 2008 és 2011 között odavezetett, hogy a részben tudatosan gerjesztett hisztéria az egekbe repítette a görög államkötvények kamatait, amelyek a „csúcson” az évi negyven százalékot is meghaladták. Ép elméj? ember nem gondolhatja komolyan, hogy létezik olyan gazdaság, amely képes „kitermelni” ilyen kamatszint fedezetét. A GDP százhetven százalékát is meghaladó és a brutális megszorítások ellenére még gyorsabban növekv? államadóssági szint után már csak egy gigantikus „ment?csomag” állíthatta meg, legalábbis ideiglenesen, a szabadesését. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a „ment?k” nem Görögországot, és pláne nem a görög társadalmat „mentették” ezzel, hanem saját magukat. A formálisan az Európai Uniótól és a Nemzetközi Valutaalaptól származó kétszáznegyvenmilliárd euró nem a görög népet, hanem a globális pénzhatalmi rendszer kárvallott osztagait „kártalanította”. Görögország nemzeti jövedelme ma huszonöt százalékkal alacsonyabb, mint 2008-ban volt, tehát legjobb esetben is legalább tizenöt-húsz év „esik ki” a görög társadalom életéb?l. A munkanélküliség a kezelhetetlen huszonhat százalékos szinten áll, a fiatalok munkanélküliségi rátája pedig a hatvan százalékot is meghaladja.

Az egyre súlyosbodó válság a politikai hatalmi rendszerben is „csúcsra jár”, hisz a helyzet értelemszer?en hívja életre a „radikális” megoldások követel?it. A most zajló elnökválasztáson a liberális elitek arra tesznek kísérletet, hogy mégis csak meger?sítsék a globális hatalmi logikákhoz illeszked? válságkezelési stratégiájukat. Ha kísérletük sikerül, akkor meghosszabbíthatja a verg?dés most is zajló módját, ha viszont nem, akkor el?re hozott választások lesznek, amelynek eredménye nagy valószín?séggel az uralkodó nézetrendszerrel radikálisan szakítani kívánó er?ket juttatja hatalomba. Az ennek nyomán Görögországban és az európai uralmi térben elszabaduló indulatok azonban minden eddiginél pusztítóbb forgatókönyveket rajzolhatnak ki. Tehát igaz ugyan, hogy Görögország az európai kultúra bölcs?je, de most lehet, hogy egyben koporsója is lesz majd.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló